מעשה שעברו יותר מארבעים זוג ועיכבן ר"ע כו': תניא אמר רבי יהודה ח"ו שר"ע עיכבן אלא שזפר ראשה של גדר עיכבן ושלח רבן גמליאל והורידוהו מגדולתו: **מתני'** *אב ובנו שראו את החדש ילכו, לא שמצטרפין זה עם זה אלא שאם יפסל אחד מהן יצטרף השני עם אחר, ר"ש אומר אב ובנו וכל הקרובין כשרין לעדות החדש, א"ר יוסי מעשה בטוביה הרופא שראה את החדש בירושלים הוא ובנו ועבדו משוחרר וקבלו הכהנים אותו ואת בנו ופסלו את עבדו וכשבאו לפני בית דין קבלו אותו ואת עבדו ופסלו את בנו: **גמ'** א"ר לוי מאי טעמא דר"ש דכתיב °ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החדש הזה לכם" עדות זו תהא כשרה בכם, ורבנן עדות זו תהא מסורה לכם: א"ר יוסי מעשה בטוביה הרופא כו': אמר רב חנן בר רבא הלכתא כר"ש, א"ל רב הונא לרב חנן בר רבא ר' יוסי ומעשה' ואת אמרת הלכתא כר"ש: אמר לו *והא זמנין סגיאין אמרית קמיה דרב הלכתא כר"ש ולא אמר לי ולא מידי: א"ל היכי תנית: א"ל אפכא א"ל משום הכי לא אמר לך ולא מידי. אמר טבי בריה דמרי טבי אמר מר עוקבא אמר שמואל הלכתא כר"ש: **מתני'** *אלו הן הפסולין: המשחק בקוביא ומלוי ברבית ומפריחי יונים וסוחרי שביעית ועבדים, זה הכלל כל עדות שאין האשה כשירה לה אף הן אינן כשירין לה: **גמ'** הא אשה כשירה לה, אף הן כשירין לה אמר רב *אשי זאת אומרת *גזלן דדבריהם כשירין לעדות אשה: **מתני'** מי שראה את החדש ואינו יכול להלך מוליכים אותו על החמור אפי' במטה, ואם צודה להם לוקחין בידן מקלות, ואם היתה דרך רחוקה לוקחין בידם מזונות שעל מהלך לילה ויום מחללין את השבת ויוצאין לעדות החדש שנאמר °אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם במועדם":

הדרן עלך ארבעה ראשי שנים

אם אינן מכירין אותו משלחין עמו אחר להעידו, בראשונה היו מקבלין עדות החדש מכל אדם משקלקלו הבייתוסים התקינו שלא יהו מקבלין אלא מן המכירין: **גמ'** מאי "אחר", חד, וחד

מעשה ועברו יותר מארבעים זוג וכו': **שזפר** · כך שמו: **שאם יפסל** · יכשל בפיו כשיבדקוהו כדלקמן (דף *כג:): **גמ' הכא כשרה בכם** · ואע"פ שהם אחים: **הכא מסורה לכם** · לחשובי הדור אני מוסר שיקבלו העדות ויקדשו החדש ולא תורה אור להכשיר קרובים בה: **היכי תנית** · מתניתין קמיה דרב מי המכשיר ומי הפוסל: **איפכא** · תנינא ־ר' יוסי אומר אב ובנו וכל הקרובים כשירין אר"ש מעשה בטוביה כו': **א"ל משום הכי** · דאפכת דר"ש לרבי יוסי לא אמר לך מידי כי אמרת הלכה כרבי (*יוסי) דהיינו דר' (*שמעון):

מתני' אלו הן הפסולין כו': **בקוביא** · חתיכות של עצם שמשחקין בערבון ואמור רבנן אסמכתא לא קניא והרי הן גזלנין מדרבנן דמדאורייתא *אינו קרוי גזלן אלא החוטף מיד איש כדכתיב (שמואל ב כג) "ויגזל את החנית מיד המצרי": **ומלוי ברבית** · לאו גזלן דאורייתא הוא למפסליה משום "אל תשת עד חמס" (שמות כג) דהא מנפשיה יהיב ליה: **מפריחי יונים** · היינו נמי כעין קוביא "אי תקדמיה יונך ליוני": **וסוחרי שביעית** · עושין סחורה בפירות שביעית דרחמנא אמר (ויקרא כה) "לאכלה" ולא לסחורה (ע"ז סב.) ולפי שנחשדו כל אלו לעבור על דת מחמת ממון חשדום להיות מעידים שקר ע"י ממון ושוחד: **והעבדים** · פסולי דאורייתא הוא ק"ו מאשה כדאמרן בב"ק (דף פח.): **גמ' הא אשה כשרה לה** · כגון להעיד על מיתת אדם להשיא את אשתו ועל סוטה שנטמאת בסתירה שלא תשתה: **לעדות אשה** · להתירה להנשא ודוקא גזלן דדבריהם אבל גזלן דאורייתא דחליף לעבור בפרהסיא לא הכשירו חכמים לעדות אשה ואע"פ שהכשירו את העבד ואת האשה דפסולי דאורייתא: **מתני' מי שראה את החדש כו':** **מרכיבין אותו** · אף בשבת: **ואם צודה להם** · אם יש אורבים בדרך כמו ואתה צודה את נפשי (שמואל א כד) והבייתוסים והכותים הם היו אורבים להם לעכבם כדי להטעות את חכמים:

הדרן עלך ארבעה ראשי שנים

אם אין מכירין אותו · אם אין ב"ד מכירין את העד אם נאמן וכשר הוא: **משלחין** · ב"ד שבעירו: **אחר עמו** · להעיד עליו לפני ב"ד הגדול (שמקדש) את החדש: **משקלקלו הבייתוסים** · מפרש בגמרא: **גמ'** וחד

ופסלו את עבדו · סברי לה כר"ש דמכשיר בקרוב והחדש הזה לכם היינו בכם ודרשינן נמי כשרין ומיוחסין למעוטי גר וממזר כדדרשינן מאחך בדומין לך בפ' אחד דיני ממונות (סנהדרין דף לו:): **אלו** הן הפסולין · בגמרא משמע שכל הפסולים דמתניתין דרבנן דאמרי' עלה זאת אומרת גזלן דדבריהם כשר לעדות אשה והשתא משחק בקוביא למ"ד בפרק זה בורר (סנהדרין דף כד:) לפי שאין עוסקין בישובו של עולם ניחא ולמ"ד נמי משום דהויא אסמכתא אין נחשב גזלן בעיניו כיון דמדעתו נותן ומלוה ברבית שאינה קצוצה דרבנן ואפי' ברבית קצוצה נמי לא משמע ליה לאינשי איסורא כשנותן לו מדעתו אלא א"כ ממשכנו על כרחו ומפריחי יונים למ"ד אי תקדמיה יונך ליוני היינו משחק בקוביא ולמ"ד ארא אין בהן גזל אלא מפני דרכי שלום בעלמא וסוחרי שביעית מיירי בשביעית בזמן הזה ור' היא כדאשכחן בפרק השולח (גיטין דף לו.) א"נ בסחורה דרבנן כי ההיא דזה בורר (סנהדרין דף כו.) גבי ממליאי מעות לעניים ואזלי עניים ואספו ומייתי שאין זו סחורה גמורה דאזלי בשליחותייהו והא דמשמע בפרק לולב הגזול (סוכה דף לט. ושם) דמותר למכור פירות שביעית לע"ה גבי מבליע לו דמי אתרוג בלולב משום דאין מוסרין דמי פירות שביעית לע"ה אבל משום סחורה לא אסור ובפרק זה בורר (סנהדרין דף כו.) נמי פריך ונזבנינהו לכהן בדמי תרומה גבי סאה תרומה שנפלה לפחות ממאה של שביעית וי"ל בדבר המלקט ע"מ לאכול והותיר מותר למכור וכן פורע חובו בפרק בתרא דע"ז (דף סב. ושם) דאסור משום לאכלה ולא לסחורה משמע כדפרשינן ואפשר דלוקח ע"מ לאכול לא חשיב סחורה אא"כ לוקח בזול ע"מ למכור ביוקר שקונה להרויח ובמסכת שביעית (פ"ח משנה ד) פירש *דין סחורה ע"פ הירושלמי ועבדים בפרק זה בורר (סנהדרין דף כז:) לא תני להו דפסולין דאורייתא אבל הכא איצטריך למיתני דלא תימא כיון דלא מחמת עבירה מיפסלי מכשרי לעדות החדש מידי דהוה אקרובים לר"ש: **מחללין** את השבת · עדים שראו את החדש ואפילו עדים המעידים עליהם שאין ב"ד מכירין עדי החדש מחללין את השבת להעיד עליהם כדמוכח בריש פרק שני שהלך ר' נהוראי אצל העד באושא בשבת להעיד עליו:

הדרן עלך ארבעה ראשי שנים

משלחין עמו אחר להעידו · ואותו אחר נמי מחלל עליו את השבת כדפירשנו לעיל בסוף פרק ראשון: וחד

עין משפט נר מצוה

קיד א מיי' פ"ב מהל' קידוש החדש ה"ח:
קטו ב מיי' פ"י מהל' עדות הלכה ד סמג לאוין ריד טור וש"ע ח"מ סי' לד סעי' י וסעי' נח:
קטז ג מיי' שם פ"ט הלכה א טוש"ע שם סעיף יט:
קיז ד מיי' פי"ב מהל' גירושין הלכה טז סמג עשין נ טוש"ע אה"ע סימן יז סעיף ג:
קיח ה מיי' פ"ג מהל' קידוש החדש ה"ד:
א ו מיי' שם הלכה ג:
ב ז מיי' שם פ"ב ה"ב:

רבינו חננאל

מתני' מעשה שעברו יותר ממ' זוג כו': ירושלמי וכל המעכב את הרבים מעשות מצוה [צריך] נדוי: [**מתני'**] **אב** ובנו שראו את החדש כו' עד ר"ש אומר אב ובנו וכל הקרובין כשרין לעדות החדש ומ"ט דר' שמעון דכתיב ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החדש הזה לכם וגו' כלומר עדות החדש תהא כשרה בכם ואע"פ שאתם קרובין ורבנן עדות זו מסורה לכם וקי"ל דכל הקרובין *) וכל הפסולין לעדות החדש: [**מתני'**] **ואלו** הן הפסולין השוחק בקוביא כו' זה הכלל כל עדות שאין האשה כשרה לה אף אלו כולן אינן כשרין לה וכיון שהאשה פסולה לעדות החדש · אף אלו הזכורין במשנתנו וכיוצא בהן פסולין לעדות החדש ודייקינן מינה הא עדות שהאשה כשרה לה כגון מיתת הבעל שאפילו הנשים כשרות כדתנן באחרית יבמות הוחזק להיות משיאין עד מפי עד ומפי אשה כו' גם הפסולין הללו כשרין להעיד כי מת בעלה של זו ותנשא על פיהן וא"ר מנשה זאת אומרת כלומ' נתברר לנו מדיוקא של משנה כי גזלן דרבנן כגון משחק בקוביא וכיוצא בהן שהן פסולין מדרבנן כשרין להעיד כי מת בעלה של זו דהא הנשים נאמנות בעדות זו ואוקימנא בפרק דיני ממונות בשלשה לר"מ דאמר עד זומם פסול לכל התורה והלכתא כוותיה: [**מתני'**] מי שראה את החדש כו' לא מיתוקמא בזמן הזה אלא בניסן ותשרי בלבד:

הדרן עלך ארבעה ראשי שנים

אם אין מכירין אותו משלחין עמו אחר להעידו כו'. אוקימנה מאי אחר דתני במתניתי'

*) נראה ברור דצ"ל וקיי"ל דכל הקרובין פסולין לעדות החודש

מסורת הש"ס

[נ"ל כג.]

[נ"ל שמעון]

[ב"ק עט:]

[ב"ב סה. ע"ש בפירוש רשב"ם]

סנהדרין כד: [כז: עירובין פב.]

[גי' הרי"ף והרא"ש בסוף יבמות רב מנשה וכ"ה ביבמות כה. עי' תוספות חולין ד ד"ה מכניס]

[נ"ל שמקדשין]

נושא
האם קרובים
כשרים לעדות
החודש -
מח' תנאים

נושא
לעומת
הפסולים לעדות

נושא
עוד בענין
חילול שבת
לעדים
הבאים להעיד
על המולד

נושא
בירור אמינות
העד על עדות
החודש
מבנה
⋈ = /////
מורת סימונים
אלו לזכור
קשר בין משנה
זו והבאה
בדמ' ב'